

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9P/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914207315
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5914207315.1

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. U. XXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, dieťa rodičov: B. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. U. XXX, t.č. J., P. a P. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. U. XXX, právne zast. Mgr. Michalom Mydlom, advokátom, so sídlom Zarevúca 4935/29, Ružomberok, v konaní o nariadenie predbežného opatrenia o odovzdanie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.10.2014 sa otec maloletého dieťaťa domáha nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd odovzdal dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že otec bude oprávnený a povinný vykonávať osobnú starostlivosť o dieťa každý párny týždeň a matka každý nepárny týždeň. Na odôvodnenie návrhu poukázal na to, že na tunajšom súde je vedené pod sp.zn. 3P/52/2014 konanie o rozvod rodičov dieťaťa a o úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, v ktorom v súčasnosti prebieha znalecké dokazovanie ohľadom zverenia maloletej do starostlivosti rodičov. Pred podaním návrhu na rozvod boli obidvaja rodičia ústne dohodnutí, že dieťa bude zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, avšak počas mesiaca október začala matka robiť otcovi v tomto smere obštrukcie, keď mu odovzdala maloletú v sobotu 11.10., avšak namiesto toho, aby maloletú nechala otcovi na týždeň, dieťaťu pripravila školské pomôcky a učebnice len na pondelok a keď otec prišiel s maloletou po zvyšné učebnice, dieťa citovým naliehaním presvedčila, aby zostalo u nej. Otec nechcel situáciu vyhrocovať a riešiť rozpory v prítomnosti maloletej, preto dieťa nechal u matky. Matka odmieta akýkoľvek spôsob komunikácie na tému striedavej osobnej starostlivosti, odmieta dohodnúť sa na režime starostlivosti o dieťa do meritórneho rozhodnutia súdu, preto otec nevidí inú možnosť, než domáhať sa dočasnej úpravy pomerov vo vzťahu k maloletej.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3P/52/2014 súd zistil, že konanie o rozvod rodičov maloletého dieťaťa a o úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode začaté na základe návrhu otca nie je doposiaľ právoplatne skončené, keď medzi rodičmi pretrvávajú nezhody ohľadne úpravy výkonu osobnej starostlivosti o maloletú. V konaní bola súdom dňa 23.09.2014 vypočutá aj maloletá, ktorá uviedla, že by chcela bývať u matky s tým, že u otca by chcela byť cez víkendy, keď sa jej môcť venovať celý deň. Pojednávanie bolo odročené za účelom vykonania dokazovania znalcom z odboru psychológie.

Podľa § 74 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby

a) platil výživné v nevyhnutnej miere;

b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Predbežné opatrenie je zabezpečovacím prostriedkom v občianskom súdnom konaní, ktoré súd nariadi buď v prípade, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov konania alebo v prípade, ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia mohol byť ohrozený. Podmienkou nariadenia predbežného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené, resp. by tu existovalo nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pritom platí, že predbežné opatrenie vo veciach starostlivosti o maloleté deti musí byť nariadené veľmi uvážene a po starostlivom skúmaní všetkých dôsledkov, ktoré môžu vo vzťahu medzi rodičmi a dieťaťom nastať. Predbežným opatrením podľa § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd (aj ex offio) môže odovzdať dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho určí súd. Pritom samotný pojem starostlivosť z hľadiska svojho významu deklaruje provizórnosť predbežného opatrenia, t.j. úpravu pomerov do doby, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu súdu.

V prejednávanej veci súd po preskúmaní návrhu a oboznámení sa s pripojeným spisom sp.zn. 3P/52/2014 dospel k záveru, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia tak, ako sa ho domáha otec maloletého dieťaťa, nie je dôvodný, nakoľko v tomto štádiu konania nebol zistená žiadna ujma bezprostredne hroziaca maloletej E., ktorá by si vyžiadala bezodkladný zásah súdu vo forme predbežného opatrenia. Z tvrdení otca obsiahnutých v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj z pripojeného spisu tunajšieho súdu je zrejmá nezhoda rodičov v otázke výkonu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Na posúdenie, aký spôsob výkonu rodičovských práv a povinností je v záujme maloletého dieťaťa, je preto potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie v spolupráci s odborníkmi (predpokladajúc znalecké skúmanie znalcom z odboru klinickej psychológie detí a dospelých) na posúdenie, u ktorého z rodičov sú vhodnejšie predpoklady na výkon osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, resp. zverenie komu by boli zabezpečené najpriaznivejšie podmienky na vývoj maloletého dieťaťa a či je vhodné v tomto konkrétnom prípade upraviť osobnú starostlivosť formou striedavej starostlivosti. Túto otázku nemožno vyriešiť predbežným opatrením nariadeným iba na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. V týchto intenciách súd konštatuje, že z návrhu otca nevyplývala taká naliehavá a dôvodná potreba okamžitého odovzdania dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov vyplývajúca z ohrozenia jeho fyzického, či psychického zdravia, alebo z hľadiska ohrozenia jeho mravného vývoja, či nevhodnosti životného príkladu druhého rodiča pre maloleté dieťa so zreteľom na spôsob jeho života, prípadne z hľadiska iného zásadne negatívneho vplyvu nepriaznivo pôsobiaceho na vývoj maloletého dieťaťa. Maloletá E. sa momentálne fakticky nachádza prevažne v starostlivosti matky, pričom z vykonaného dokazovania súd nezistil, že by starostlivosť o maloletú zo strany matky bola nejakým spôsobom zanedbávaná, ani že by matka spôsobom svojho života v súčasnosti ohrozovala zdravý duševný, morálny a fyzický vývoj dieťaťa. Nič preto nebráni otcovi podať si návrh vo veci samej (t.j. vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu), keď v takomto konaní bude možné (a s ohľadom na zistené skutočnosti aj pravdepodobne potrebné) vykonať rozsiahlejšie dokazovanie v porovnaní s konaním o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (v tejto súvislosti súd do pozornosti otca dáva fakt, že pokiaľ vychádzal z predpokladu, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podáva v konaní sp.zn. 3P/52/2014, jeho domnienka nebola správna, nakoľko navrhované predbežné opatrenie smeruje k úprave osobnej starostlivosti na čas do rozvodu, a teda s konaním o rozvod priamo nesúvisí, keďže s konaním o rozvod je spojené iba konanie o rodičovských právach a povinnostiach na čas po rozvode). Pokiaľ otec tvrdil, že maloletá E. je citovo naviazaná na matku a tým matkou ľahko ovplyvniteľná, súd poukazuje na tvrdenia matky maloletej, že ona dcéru proti otcovi neštvie. Preto súd opätovne zdôrazňuje,

že keďže v danom prípade zisťovanie najvhodnejšieho modelu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej má byť predmetom osobitného odborného (znaleckého) skúmania, nemožno aj vzhľadom na lehotu, v ktorej má súd o návrhu na predbežné opatrenie rozhodnúť, prostredníctvom tohto inštitútu nariadiť striedavú osobnú starostlivosť bez osvedčenia naliehavej potreby okamžitej, bezprostrednej a predbežnej ochrany záujmu maloletého dieťaťa týmto spôsobom. Pokiaľ otec v konaní o rozvod uvádzal, že o dcéru nechce prísť a apeloval na zachovanie rovnocenného vzťahu maloletej k obidvom rodičom práve prostredníctvom výkonu osobnej starostlivosti striedavo obidvoma rodičmi, súd poukazuje na to, že styk otca s dieťaťom nie je v súčasnosti nijako obmedzený a ani nebolo preukázané, že by matka otcovi nejako bránila v styku s dieťaťom (práve naopak podľa jej tvrdení presviedča maloletú, aby išla k otcovi), preto má súd za to, že pokiaľ otec bude prejavovať záujem stretávať sa s maloletou a tráviť s ňou plnohodnotne čo možno najviac času, nebude počas prechodného obdobia (t.j. obdobia do vykonania znaleckého dokazovania vo veci 3P52/2014) hroziť oslabenie vzájomných citových väzieb medzi ním a dieťaťom, ktoré bolo v konaní o rozvod vypočítané a vyjadriť sa k tomu, ako sa chce v súčasnosti stretávať s otcom.

V nadväznosti na uvedené súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).